

ԳԵՂԻՆԱԿՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

ԱՇՈՑ ՄԵԼՔՈՒՅԱՆ («Հայկական կոտորածները Ախաթրպակի գավառում 1918 և 1921թթ.»)

ՀՀ ԳԱԱ պատմության ինստիտուտի փոխտնօրեն, պատմական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ:

Զբաղվում է Արևմտյան Հայաստանի, Ջոզվախի, հայ-վրացական հարաբերությունների պատմության հարցերով:

Հեղինակ է իննգ մեծագրության («Էրզրում» (Եր., 1994), «Հայոց պատմություն» (Եր., 1998), «Ջաֆախք պատմություն ուրվագիծ» (Եր., 1999) և այլն), ավելի քան երեսուն գիտական հոդվածների: Խնդրո առարկա թեմաների շուրջ զեկուցումներով հանդես է եկել համրապետության և միջազգային մի շարք գիտաժողովներում:

ԿԱՐԵՆ ԽԱՉԱՏՐՅԱՆ («Զեմականների հայալիք քաղաքականությունը 1920-1923թթ.»)

Պատմական գիտությունների թեկնածու, ՀՀ ԳԱԱ պատմության ինստիտուտի գիտական քարտուղար:

Ուսումնասիրության շրջանակներում են հայոց նորագույն ժամանակաշրջանի պատմության մի շարք խնդիրների՝ Հայկական հարցը, հայրուսական հարաբերությունները, Հայաստանին առնչվող խորհրդարարական հարաբերությունները և այլն:

Հեղինակն է «Խորհրդային Ռուսաստանը և Հայաստանը 1920-1922թթ.» աշխատության, գիտական մի շարք հոդվածների, այդ թվում՝ «Հայաստանը խորհրդարանական հարաբերությունների ոլորտում 1920թ.» «Հայկական հարցը սառը պատերազմի սկզբնական շրջանում» և այլն: Զեկուցումներով հանդես է եկել համրապետական և միջազգային գիտաժողովներում:

ՎԱՀԱՆ ՄԵԼԻՔՅԱՆ («Մոկսի հայկական կառավարությունը (1915թ. մայիսի 15 - հունիսի 15)»)

Պատմագիտության թեկնածու, դոցենտ, ՀՀ ԳԱԱ պատմության ինստիտուտի ավագ գիտաշխատող:

Հետազոտությունների ոլորտը ներառում է 1914-1920թթ. հայոց պատմության հիմնահարցերը: Անագրության («Փետրվարյան հեղափոխությունը և Հայաստանը, մարտ-հոկտեմբեր 1917թ.» (Եր. 1997), փաստաթղթերի ժողովածուների («Հայաստանի հանրապետությունը 1918-1920թթ.» (Եր. 2000) և այլն) և բազմաթիվ գիտական հոդվածների հեղինակ է:

ԱՐՍԵՆ ԱՎԱԳՅԱՆ («Չորքեզական ջոկատների մասնակցությունը 1915թ. հայերի ցեղասպանությանը»)

ՀՀ ԱԳՆ Թուրքիայի բաժնի վարիչ, պատմական գիտությունների թեկնածու, դոցենտ:

Զբաղվում է նոր շրջանի Թուրքիայի պատմությանը, հայ-թուրքական հարաբերություններով:

Գիտական աշխատությունները հրատարակվել են Հայաստանում, Ռուսաստանում, Թուրքիայում: Հեղինակ է երեք մեծագրության («Черкесские факторы в Османской империи и Турции (вторая половина XIX - первая четверть XX вв.)» Ереван 2001г.; «Геноцид 1915г. Механизмы преступления и исполнения решейан» Ереван 1999г.; «Тенезик кавказского фактора» Москва 1998г.):

ՎԱՆԵՐԻ ԹՈՒՆՅԱՆ («Россия и организация управления Западной Армении. 1915-1917»)

Պատմական գիտությունների դոկտոր, քաղաքագիտության պրոֆեսոր, Հայաստանի պետական ճարտարագիտական համալսարանի ՍԷ և ԸՏ դեպարտամենտի վարիչ:

Գիտական հետազոտությունների շրջանակն ընդգրկում է հիմնականում 19-20-րդ դդ. սկզբին Հայաստանում և Անդրկովկասում Ռուսաստանի քաղաքակառուցության (տնտեսություն, եկեղեցի, վարչական կառավարում, Հայկական հարց) խնդիրները:

Հեղինակն է «Հայաստանը և Ռուսաստանը 1878-1897թթ.» (Եր., 1997), «Ռուսաստանը և հայկական հարցը» (Եր., 1998), «Ղարաբաղի բխումը» (Եր., 1999), «Հայկական հարցը առաջին մամուլում 1900-1917թթ.» (Եր., 2000), «Հայոց եկեղեցու "Պոլոսմեխան"» (Եր., 2001) աշխատությունների, բազմաթիվ գիտական հրատարակումների:

ԼԻԼԻԹ ՀՈՎՀԱՆՆԻՄՅԱՆ («Եղեռնը և Համաձայնության երկրների դիրքորոշումը 1915-1916 թթ.»).

Պատմական գիտությունների թեկնածու, ՀՀ ԳԱԱ Պատմության ինստիտուտի գիտաշխատող, «Գլաժոր» կառավարման համալսարանի դոցենտ:

Գիտական ուսումնասիրությունների շրջանակն ընդգրկում է Հայոց ցեղասպանության, Հայկական հարցի վերաբերյալ Մեծ տերությունների քաղաքականության հիմնահարցերը: Հեղինակն է «Հայկական հարցը և մեծ տերությունները 1914-1917թթ.» աշխատության և այդ թեմայով ավելի քան մեկ տասնյակ գիտական հոդվածների: Նշված խնդիրների շուրջ զեկուցումներով հանդես է եկել հանրապետական ու միջազգային մի շարք գիտաժողովներում:

ՄՀԵՐ ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ («Հայոց 1915-1916թթ. ցեղասպանության պատմագրության ակունքներում»).

Պատմական գիտությունների դոկտոր, պրոֆեսոր, Խ. Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանի հայոց պատմության ամբիոնի վարիչ:

Հիմնական աշխատությունները վերաբերում են հայ ազգային-ազատագրական շարժման, հասարակական-քաղաքական մտքի, Հայոց ցեղասպանության պատմության և պատմագրության հիմնահարցերի լուսաբանմանը:

Այդ թեմաներով հեղինակ է բազմաթիվ հոդվածների և գիտական աշխատությունների, մասնավորապես՝ «1915-1916թթ. Հայոց ցեղասպանության հարցերը հայ պատմագրության մեջ» (Երևան, 1998), «19-րդ դարի II կեսի հայ ազգային-ազատագրական շարժման պատմագրությունից» (Երևան, 1987), «Հայոց Մեծ եղեռնը պատմագրության մեջ» (Երևան, 1993) աշխատասիրությունների:

ՏԻԳՐԱՆ ԶԱԶԱՐՅԱՆ («Հայոց ցեղասպանության լուսաբանումը ԱՄՆ մամուլում (1915-1917 թթ.)»).

ՀՀ ԳԱԱ Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտի ասպիրանտ:

Գիտական ուսումնասիրությունների առարկան՝ հայ ժողովրդի նորագույն պատմության հիմնահարցերը՝ կապված ԱՄՆ-ի քաղաքականության հետ Մեծ եղեռնի տարիներին:

Թեկնածուական ատենախոսության թեման՝ «Ամերիկայի Միացյալ Նահանգները և ցեղասպանությունը 1915-1917 թթ.»։ Զեկուցումներով հանդես է եկել տարբեր հանրապետական և միջազգային գիտաժողովներում:

ԱՐՄԵՆ ՄԱՐՈՒԷՅԱՆ («Մեծ եղեռնը Ռուսաստանի քաղաքականության մեջ. հայեցակարգեր և իրականություն»).

ՀՀ ԳԱԱ Հայոց ցեղասպանության թանգարան-ինստիտուտի ասպիրանտ, կրտսեր գիտաշխատող:

Գիտական հետազոտությունների շրջանակը՝ հայ ժողովրդի նորագույն պատմության, մասնավորապես, Ռուսաստանի քաղաքականությունը Հայկական հարցում և Հայոց ցեղասպանության տարիներին, ինչպես նաև հայ-ռուսական հարաբերություններն արդի փուլում հիմնահարցերը:

Հեղինակն է «Ռուսաստանի Պետական Դրաման և Հայոց ցեղասպանությունը 1915-1916թթ.» (Եր., 2001), «Ռուսաստանի արտաքին գործերի նախարարության փաստաթղթերը Հայոց ցեղասպանության մասին 1915-1916թթ.» (Եր., 2001) աշխատությունների, Հայոց ցեղասպանության հիմնահարցե-

րիմ առնչվող մի շարք հողվածների: Չնկուցումներով համոզես է եկել տարբեր համրապետական և միջազգային գիտաժողովներում:

ՎԵՐՄԻՆ ՄՎԱԶՅԱԼՆ («Հայոց ցեղասպանության ակամատես վերապրողների վկայությունները որպես պատմագիտական վստիքագրեր»):

Բանագետ-ժողովրդագետ, բանասիրական գիտությունների դոկտոր, ՀՀ ԳԱԱ Հայոց ցեղասպանության բանագրամ-ինստիտուտի, ՀՀ ԳԱԱ Հնագիտության և ազգագրության ինստիտուտի առաջատար գիտաշխատող:

Գիտական բազմամյա հետազոտությունների առարկան՝ Արևմտյան Հայաստանի, Կիլիկիայի և Անատոլիայի հայաբնակ գավառների ավագ, միջին ու կրտսեր սերունդների հայերի հաղորդած բանախոսական ժառանգությունը, հատկապես՝ Հայոց ցեղասպանության հետևանքով բռնագաղթած վերապրող ակամատեսների հուշերն ու պատմական բնույթի (հայերեն և թուրքալեզու) երգերն են: Հեղինակ է հայության հավաքական, պատմական հիշողությունը ներկայացնող՝ «Վան-Վասպուրական» (1998), «Մուսա լեռ» (1984), «Լեռն Ելևոն. Արևմտահայոց բանավոր վկայություններ» (1995), «Լեռն Եղևոնը արևմտահայոց հուշավատումներում և թուրքալեզու երգերում» (1997, առևերեն՝ 1997, անգլերեն՝ 1999), «Պոպահայոց բանախոսությունը» (2000), «Հայոց ցեղասպանություն. ակամատես վերապրողների վկայություններ» (2000) և այլ աշխատությունների: Հեղինակ է գիտական բազմաթիվ հողվածների: Բանագիտությանը, ժո-

ղովրդագիտությանը և Հայ Դատին առնչվող գեկուցումներով համոզես է եկել հանրապետական և միջազգային մի շարք գիտաժողովներում:

ԳԵՐԱՄ ԲԱՐԱՅԱԼՆ («Երգերում վիշախի որոշ կազանների հայ բնակչության թվաքանակի ճշտումն ըստ Արևելյան Հայաստանում ապաստանած արևմտահայ գաղթականների 1914-1915թթ. կազմված վիճակագրական ցուցակների»):

Դասախոսում է Երևանի պետական համալսարանի պատմության ֆակուլտետում: Զբաղվում է Հայաստանի պատմական աշխարհագրությամբ, Արևմտյան Հայաստանի ժողովրդագրությամբ հարցերով: Հեղինակ է գիտական մի շարք հողվածների, գեկուցումներով համոզես է եկել հանրապետական ու միջազգային մի շարք գիտաժողովներում:

ԷՐՈՒԱՐԴ ՄԵԼԵՈՆՅԱՆ («Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միության որպիսյան գործունեությունը 1910-1930-ական թթ.»):

Փիլիսոփայական գիտությունների թեկնածու, ՀՀ ԳԱԱ Պատմության ինստիտուտի ավագ գիտաշխատող:

Մասնագիտանում է մշակութաբանության և սփյուռքագիտության բնագավառներում:

Հեղինակ է «Проблемы сравнительного метода в историческом знании» (Եր., 1979), «Культура жонз-иоесвионония и этнос» (Եր., 1981, в соавт.), «Հայկական Բարեգործական Ընդհանուր Միությունը Կոդիբրդային Հայաստանում, 1923-1937թթ.» (Երևան, 1999) մենագրությունների և այլ աշխատությունների, մի շարք գիտական հողվածների: